

NATO DEPLOYABLE CORPS - ΓΡΑΝΑΦΕΡΕΙ: ΠΛΗΡΗΣ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ

ΠΤΗΣΗ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011 € 6 • ΤΕΥΧΟΣ 312

& διάστημα

F-35B STOVL

ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ
ΤΟΥ USS WASP

ΣΧΟΛΕΙΟ ΟΠΛΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗΣ
ΟΙ ΑΣΟΙ ΤΩΝ ΑΣΩΝ

Crew Chief CT David Briggs
FTCE Everett Keuhn

USS BATAAN / VMM-263 / MV-22B
ΜΕ ΤΟΥΣ TRANSFORMERS ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

JF-17 vs HAL TEJAS ΙΝΔΟ-ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ
ΑΕΡΟΜΑΧΙΑ

9 771105 131005

ΚΩΔΙΚΟΣ Κ.Υ.Τ. 1992

• C-295 AWACS ΑΠΟ ΤΗΝ AIRBUS • SAC C-17A / ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ GLOEMASTER III

• FALCON AUTUMN / ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΔΕΣΦΟΡΑΣ

• ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΕΞΟΠΛΑΝΗΤΕΣ • PEARL HARBOR 1941 / ΤΑ ΜΟΥΡΑΙΑ ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΑΣΩΝ

• SPITFIRE & SEA FURY / ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ MARBURG

Falcon Autumn 2011

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Επίδειξη Αεροπορικού Ελιγμού

Η ετήσια άσκηση της 1ης Ολλανδικής Αεροκίνητης Ταξιαρχίας -αν και φέτος πραγματοποιήθηκε στη βαριά ατμόσφαιρα των οικονομικών περικοπών εξαιτίας των οποίων έχουν γίνει μειώσεις σε προσωπικό και μέσα- απέδειξε για άλλη μία φορά ότι συγκαταλέγεται ακόμη στις ελίτ δυνάμεις εκτέλεσης αεροπορικού ελιγμού στην Ευρώπη.

Με τη συνεργασία του JPD Vink

Επιπλέον στοιχεία: Φ.Γ.Κ.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ από 2.500 άνδρες και γυναίκες, 400 οχήματα και 40 αεροσκάφη υλοποίησαν από τις 26 Σεπτεμβρίου έως και τις 7 Οκτωβρίου την άσκηση μεγάλης κλίμακας Falcon Autumn 2011 (FA 11), τη μεγαλύτερη άσκηση του είδους σε ολλανδικό έδαφος εδώ και τουλάχιστον 15 χρόνια. Η 11η Ταξιαρχία Αεροπορικού Ελιγμού (11 Air Manoeuvre Brigade, AMB, βλ. παρακάτω) ασκούνταν τα τελευταία χρόνια σε ανάπτυξη και σε περιβάλλοντα αντίστοιχα με αυτά όπου αναμένεται να διεξαχθεί επιχειρήσεις ή σε συνδυασμό με δυνάμεις του NATO. Φέτος, όμως, εξαιτίας των περικοπών που ανακοινώθηκαν την άνοιξη αλλά και επειδή το μέλλον είναι εξίσου αβέβαιο, η ολλανδική στρατιωτική ηγεσία αποφάσισε να πραγματοποιήσει την FA 11 στα πάτρια εδάφη. Βέβαια, δεν μπορεί να λάβει εύκολα χώρα στην πυκνοκατοικημένη Ολλανδία, λόγος και για τον οποίο οι ασκήσεις μεγάλης κλίμακας είχαν διακοπεί στη δεκαετία του '90. Κάτω από κανονικές συνθήκες, οι ολλανδικές ένοπλες δυνάμεις περιορίζονται σε πολύ συγκεκριμένους χώρους εκπαίδευσης, αλλά φέτος, και με τη μεγάλη ανοχή των τοπικών κοινωνιών, η άσκηση πραγματοποιήθηκε τελικά στα βόρεια της χώρας. Η τελευταία μεγάλη άσκηση αεροπορικού ελιγμού στην Ευρώπη στην οποία είχε λάβει μέρος η 11 AMB ήταν η Polish Falcon το 2003 στην Πολωνία. Στο μεσοδιάστημα υπομονάδες της είχαν συμμετάσχει σε μικρότερες ασκήσεις, ενώ είχαν αναπτυχθεί και σε θέατρα επιχειρήσεων στο Ιράκ και πιο πρόσφατα στο Αφγανιστάν. Στο τελευταίο η ανάπτυξη του τάγματος που υπηρέτησε εκεί (εναλλασσόμενο ανάμεσα στα τρία που συγκροτούν την 11η Αεροκίνητη Ταξιαρχία) υποστηρίχθηκε όχι μόνο από μεταφορικά ελικόπτερα Chinook και Cougar, αλλά και από AH-64D. Το σύνολο, όμως, των εναέριων μέσων και το μεγαλύτερο μέρος του προσωπικού αποδεσμεύθηκαν από την ISAF έως και τα τέλη του 2010. Έτσι, η διεξαγωγή μιας άσκησης ήταν απαραίτητη ενόψει της αξιολόγησης επιχειρησιακής διαθεσιμότητας CREVAL (Combat Readiness EVALuation), που θα λάβει χώρα στο δεύτερο εξάμηνο του 2012.

11η AMB

Η Ολλανδία υλοποιεί το δόγμα του αεροπορικού ελιγμού με την 11 Air Manoeuvre Brigade (AMB), πυρήνας της οποίας είναι η 11η Αεροκίνητη Ταξιαρχία (Luchtmobiele Brigade), σε συνδυασμό με τη μικτή δύναμη ελικοπτέρων, σήμερα κάτω από την κοινή διοίκηση DHC (Defensie Helikopter Commando) με έδρα τη βάση του Gilze-Rijen. Έχοντας καλύψει την τελευταία με αναφορές σε παλαιότερα τεύχη της ΠΔ, να υπενθυμίσουμε μόνο ότι στις αρχές της δεκαετίας του 2000 τα ελικόπτερα των ολλανδικών ένοπλων δυνάμεων βρίσκονταν υπό δύο διοικήσεις: της KLu (αεροπορίας) υπό την Ομάδα Τακτικών Ελικοπτέρων (Tactische Helikopter Groep-KLu, THG-KLu) και του Ναυτικού υπό την αντίστοιχη Maritime Helicopter Groep (MARHELI). Οι δύο διοικήσεις ενοποιήθηκαν τον Ιανουάριο του 2008 υπό τη σκέπη της Αεροπορίας και της DHC,

Στις 28 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε μια μεγάλης κλίμακας αεροπορική έφοδος σε επίπεδο τάγματος, όπου το 12ο AASLT της 11 AMB πραγματοποίησε κατάληψη του Αντικειμενικού Σκοπού (ANΣΚ) Silver, στην προκειμένη περίπτωση του ιπποδρόμου στο Assen.

Αεροποβιακή εφόδος

Αποτελεί μια εξαιρετικά απαιτητική επιχείρηση, που διαφέρει πολύ από την αερομεταφορά δυνάμεων, την αεροκίνηση και την απλή αεροπόβαση, έστω και εάν έχουν κάποια κοινά χαρακτηριστικά. Έτσι, όλες οι παραπάνω επιχειρήσεις προορίζονται για προώθηση δυνάμεων χωρίς το εμπόδιο του εδαφικού αναγλύφου, αιφνιδιαζοντας τον εχθρό με μη αναμενόμενες κινήσεις ή εκμεταλλευόμενες κενά στην εχθρική διάταξη και επιλέγοντας πρόσβαση σε περιοχές απαγορευτικές για συμβατικές δυνάμεις. Μόνο, όμως, οι δυνάμεις αεροποβιακού ελιγμού με ικανότητα αεροποβιατικής εφόδου μπορούν να εκτελέσουν επιχείρηση άμεσο κατά οχυρωμένων εχθρικών θέσεων, συμπεριλαμβανομένης της υλοποίησης επιχειρήσεων σε βάθος πίσω από τις εχθρικές γραμμές, διαθέτοντας ευελιξία, δυνατότητα ταχείας αντίδρασης και ικανότητα να αντιμετωπίσουν ραγδαίες αλλαγές της τακτικής κατάστασης.

στην οποία μεταβιβάστηκαν και όλη τα μέσα, αν και το Ολλανδικό Ναυτικό διατηρεί μερική αυτονομία με δυνατότητα απόσπασης ελικοπτέρων στις φρεγάτες και στα πλοία υποστήριξης αποβατικών ενεργειών που διαθέτει. Η 11η Air Manoeuvre Brigade (AMB) έχει τη δυνατότητα αυτοδύναμης ανάπτυξης για 7 έως 21 ημέρες οπουδήποτε στον κόσμο, ενώ με κατάλληλη υποστήριξη η ανάπτυξη μπορεί να επεκταθεί μέχρι και τρεις μήνες. Η ίδια η 11η Αερομεταφερόμενη Ταξιαρχία αποτελείται από τρία ενισχυμένα και κατάλληλα εξοπλισμένα αερομεταφερόμενα τάγματα (το 11ο, το 12ο και το 13ο), με προσκολλημένες μονάδες υποστήριξης μεγέθους λόχου. Κάθε τάγμα έχει επίσης ένα λόχο βαρέων όπλων με όπλους και αντιαρματικά όπλα, ένα λόχο αεροποβιακού πυροβολικού, ενώ στο επίπεδο της ταξιαρχίας υπάρχει ένας λόχος μηχανικού μάχης. Επιπλέον, ένας από τους λόχους κάθε τάγματος αποτελείται από αλεξιπτωτιστές, όπως αλεξιπτωτιστές συγκροτούν και τις διμοιρίες αναγνώρισης.

Η FFA 11 ήταν η πρώτη μεγάλη δραστηριότητα της DHC από την ανακοίνωση του ολλανδικού υπουργείου Άμυνας για την απόσυρση των 17 AS 532U2 Cougar Mk 2 που διέθετε η διοίκηση (βλ. Π&Δ, Οκτώβριος 2011). Όπως ήδη έχει αναφερθεί σε εκείνο το τεύχος, τα 14 από αυτά αποσύρθηκαν τον περασμένο Μάιο και αποθηκεύτηκαν στη βάση του Gilze-Rijen, ενώ τα άλλα τρία παρέμειναν σε χρήση για την εξυπηρέτηση εκτάκτων αναγκών. Ωστόσο, εκείνη η αρχική απόφαση αναθεωρήθηκε στις αρχές του καλοκαιριού, καθώς ήταν φανερό ότι είχε επιφέρει δραστηκή μείωση στη δυνατότητα μεταφορών με ελικοπτερα, και έτσι πέντε Cougar επέστρεψαν σε χρήση τον Ιούλιο. Θα συνεχίσουν να πετούν μέχρι και το 2017, έως ότου γίνουν επιχειρησιακά τα οκτώ NH90 NFH που είναι διαμορφωμένα για γενική χρήση και θα διαδεχθούν τα Cougar στην 300ή Μοίρα της KLu. Τα πέντε ελικοπτε-

ρα στο Camp Stryker συγκροτήθηκε ένα FARP (Forward Arming and Refueling Point, προεκχωρημένο σημείο επανεξοπλισμού και ανεφοδιασμού), που επέτρεψε στα ελικοπτερα να επεκτείνουν το σκέλη επιχειρήσεων σε υποστήριξη της RIAE Προσέξτε τις πολέτες με τους φόρτους πυρομαχικών των Apache και τα καύσιμα.

ρα που πήραν... αναστολή απόσυρσης επιδέχθηκαν και από αυτά που διέθεταν πλωτήρες, ώστε να συνεχίσουν να επιχειρούν από τα δύο πλοία αμφίβιας κρούσης τύπου (L801). Τα πέντε «διασωθέντα» ελικόπτερα αντάλλαξαν επίσης την τρίχρωμη παραλληλία που είχαν με μονόχρωμη γκρι και, φυσικά, εθνόσημα χαμηλής παρατηρησιμότητας, αλλά δε θα εκσυγχρονιστούν στο σχετικό πρόγραμμα που υλοποιούσε η KLu. Τα υπόλοιπα Cougar που παραμένουν αποθηκευμένα πρόκειται να διατεθούν σύντομα προς πώληση μαζί με άλλο υλικό που έγινε πλεονάζων μετά τις αποφάσεις περικοπών της περασμένης άνοιξης. Η 298η Μοίρα που αξιοποιεί τα 11 CH-47D (από τα 13 αρχικά, μετά τις δύο απώλειες στο Αφγανιστάν) βρίσκεται στη διαδικασία παραλαβής έξι νέων CH-47F. Η ειδική ολλανδική έκδοση διαφέρει από τα -47F που παραλαμβάνει ο Αμερικανικός Στρατός, καθώς για λόγους τυποποίησης η υποδομή του πιλοτηρίου είναι ένα εκσυγχρονισμένο πρότυπο των Chinook ήδη σε υπηρεσία (κάτι αντίστοιχο που έγινε με τα ελληνικά CH-47DG). Με ισχυρότερος κινητήρες των 5.069 ίππων ο καθένας και ενισχυμένο σύστημα μετάδοσης, όμως, θα έχουν τη δυνατότητα μεταφοράς μεγαλύτερων φορτίων, αλλά και κυρίως επιχειρήσεων σε ένα ευρύτερο φάσμα θερμοκρασιακών συνθηκών, αφαιρώντας πολλούς από τους επιχειρησιακούς που υπάρχουν στον τύπο, κατά βάση σε έντονο ορεινό ανάγλυφο.

Με την εδραίωση του αερο-προγεφυρώματος, ξεκίνησε η αερομεταφορά οχημάτων και άλλου βαρέος υλικού.

Σενάριο ειρηνοποιών

Για τις ανάγκες της FS 11, ένα μεγάλο μέρος της βόρειας Ολλανδίας είχε μετονομαστεί σε «Redland», ενώ η υπόλοιπη ολλανδική επικράτεια ήταν η «Blueland». Το σενάριο, φυσικά, δεν ήταν πρωτότυπο (δε θα μπορούσε να είναι άλλωστε). Σύμφωνα με αυτό, πολιτική αστάθεια και ταραχές στο βορρά έθεσαν σε κίνδυνο την εθνική «νότια» μειονότητα, οδηγώντας σε πολυεθνική ειρηνευτική επέμβαση. Η 11 ABM είχε το ρόλο του προπομπού της μεγαλύτερης πολυεθνικής δύναμης IRAF (International Redland Assistance Force) που θα επέτρεπε τη σταθεροποίηση της Redland. Μικτές αποστολές προετοιμασίας από ομάδες ειδικών δυνάμεων SOTG (Special Operations Task Groups) του Ολλανδικού Στρατού (RNLA - Special Forces Regiment) και του STBG (Special Tasks Battlegroup) της 11 ABM προηγήθηκαν της κύριας επίθεσης. Επιχειρώντας κυρίως νύχτα, είτε έπειτα από ρίψεις με αλεξίπτωτα ή διείδουσα με ελικόπτερα, εξουδετέρωσαν «εχθρικές» θέσεις αντιαεροπορικής άμυνας και κέντρα ελέγχου και διοίκησης (C2). Ακολούθησε στις 28 Σεπτεμβρίου μια μεγάλη κλίμακας αεροπορική έφοδος σε επίπεδο τάγματος, όπου το 12ο AASLT (τάγμα) της 11 ABM πραγματοποίησε κατάληψη του Αντικειμενικού Σκοπού (ANΣΚ) Silver, εν προκειμένω του ιπποδρόμου στο Assen, που για τη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν το εικονικό διεθνές αεροδρόμιο της Redland. Ελικόπτερα Apache διασφάλισαν την περιοχή από εχθρική αντίσταση, ενώ Chinook και Cougar αποβίβασαν το 12ο τάγμα, τους «ειδικούς» της ταξιαρχίας, στην αεροπορική κρούση (air assault). Με την εδραίωση του αερο-προγεφυρώματος, ξεκίνησε η αερομεταφορά οχημάτων και άλλου βαρέος υλικού, ενώ μηχανοκίνητες φάλαγγες υπό την κάλυψη Apache και F-16 της KLu συγκλίνοντας εκεί επέτρεψαν τη μετατροπή του ANΣΚ Silver σε κύρια προκεχωρημένη βάση επιχειρήσεων (FOB,

Forward Operating Base), γνωστή ως «Camp Spijker». Εκεί η συγκροτήθηκε ένα FARP (Forward Arming and Refueling Point, προκεχωρημένο σημείο επανεξοπλισμού και ανεφοδιασμού) που επέτρεψε στα ελικόπτερα της DHC να εκτελούν επιχειρήσεις πλέον με αυξημένα σκέλη σε υποστήριξη της RIAF, σε σχέση με τις επιχειρήσεις απευθείας από την Blueland και τη βάση ανασυγκρότησης (SA, Staging Area) Rugby (αεροπορική βάση Deelen AB, έδρα της 11 ABM). Δύο AH-64D και ένα Cougar (ως MEDEVAC) παρέμειναν στο FARP σε 24ωρη βάση ως δύναμη ταχείας επέμβασης. Στη διάρκεια της φάσης σταθεροποίησης που ακολούθησε πραγματοποιήθηκαν ακόμα δύο αεροπορικές κρούσεις, με τις δυνάμεις να εξορμούν από τη FOB Spijker, η μία προς το πεδίο εκπαίδευσης Marnehuizen στις 3 Οκτωβρίου ως απεικόνιση αποστολής συλλογής πληροφοριών για τυχόν συγκέντρωση εχθρικών δυνάμεων. Ο ANΣΚ Gold στο Zuid-Laren ήταν ο άλλος στόχος στις 5 Οκτωβρίου, όταν μία ομάδα SOTG υλοποίησε αποστολή απελευθέρωσης ομήρων HRO (Hostage Release Operation). Για την DHC, που συμμετείχε με οκτώ AH-64D Apache, πέντε CH-47D Chinook και τέσσερα AS532U2 Cougar και το διοικητή της αντιπύραρχο Theo ten Haaf, η FA 11 ήταν μια ευκαιρία να επιβεβαιώσει την ετοιμότητά της σε μια σειρά επιχειρήσεων, όπως είναι η συγκρότηση και η λειτουργία FARP, η εκτέλεση CA-SEVAC, η υποστήριξη χερσαίων δυνάμεων σε συνεχή βάση για σειρά ημερών

και η διατήρηση δυνάμεων σε ετοιμότητα για άμεση επέμβαση (Quick Reaction Alert, QRA). Οι επιτελείς, βέβαια, της DHC δεν έπαψαν να τονίζουν ότι με τις περικοπές δυνάμεων η εκτέλεση των ιδίων αποστολών στο άμεσο μέλλον θα είναι σημαντικά πιο δύσκολη και η κατάσταση δε θα επανέλθει στα πρότερα επίπεδα, παρά μόνο με την αξιοποίηση των NH90 το 2016-2017. Από την άλλη, η 11 ABM είχε επιτύχει πλήρη επιχειρησιακή διαθεσιμότητα το 2003 στην άσκηση Gainful Sword. Η ανάπτυξη στο πλαίσιο της ISAF, παρ' ότι παρείχε εμπειρία σε πολεμικές επιχειρήσεις, είχε ως αποτέλεσμα την απόφραξη των ικανοτήτων αεροπορικών κρούσεων και εκτέλεσης αεροπορικού ελιγμού, καθώς η απόσπαση δυνάμεων στο Αφγανιστάν δεν επέτρεπε στη μονάδα συμμετοχή σε τέτοιες ασκήσεις μεγάλης κλίμακας. Έτσι, ο διοικητής της ταξιαρχίας Otto van Wiggen και το επιτελείο του, μετά την αποδέσμευση από την ISAF, υλοποίησαν ένα ταχύρρυθμο πρόγραμμα εκπαίδευσης για την ανάκτηση αυτών των ικανοτήτων. Μέσα στο 2011, αυτή η εκπαίδευση ξεκίνησε από το επίπεδο διμοιρίας, για να φτάσει στο επίπεδο του τάγματος, και η FA 11 ήταν μέρος της αξιολόγησης προόδου. Η αποφασιστική δοκιμασία, όμως, CREVAL θα είναι η άσκηση Peregrine Sword, που θα πραγματοποιηθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο το 2012 και από όπου θα κριθεί εάν η «11» συνεχίζει να έχει την ικανότητα διεξαγωγής επιχειρήσεων σε όλο το φάσμα: στην αεροκίνηση, στην αερομεταφορά και ειδικά στην αεροπορική έφοδο. **Π.Β.**

Επιχειρήσεις Αεροπορικού Ελιγμού

Ανάμεσα στα σενάρια διεξαγωγής αεροπορικού ελιγμού που υλοποιήθηκαν στην FA 11 περιλαμβάνονται: **Αεροκίνηση** σε περιοχή όπου η ζώνη προσεγγίσεως δε γειτνιάζει με περιοχή με εχθρική παρουσία. Σε αυτήν την περίπτωση τα ελικόπτερα της DMC μεταφέρονται στοιχειά της 11 ABM σε αποστάσεις έως και 150 χιλιόμετρα από το προωθημένο σημείο ανεφοδιασμού FARP (Forward Air Refueling Point). Η κίνηση μπορεί να γίνει με τη συνοδεία επιθετικών ελικοπτέρων Apache και αεροπορική κάλυψη, εάν υπάρχει πιθανότητα εχθρικής προσβολής στη διαδρομή. **Αεροπορική έφοδος (air assault)** που υλοποιείται όταν η ζώνη προσεγγίσεως βρίσκεται σε γειτνίαση με τον εχθρό ή αναμένεται εχθρική δραστηριότητα στην προσεγγίση και στην αποβίβαση, συμπεριλαμβανομένων της εκπόρθησης της ζώνης προσεγγίσεως (LZ). Για την υλοποίησή της ένας σχηματισμός Apache προηγείται της κύριας δύναμης με ρόλο αναγνώρισης και ακολουθείται από άλλο σχηματισμό με χρονική διαφορά από 10 έως 15 λεπτά. Αποστολή του πρώτου είναι να καταστείλει την τυχόν εχθρική δραστηριότητα κατά τη διαδρομή των μεταγωγικών ελικοπτέρων από την FARP στην LZ, ενώ η αποστολή του δεύτερου είναι η διασφάλιση της ζώνης προσεγγίσεως. Η αποβίβαση μπορεί να συγχρονιστεί και με άλλα αεροπορικά μέσα προβολής του εχθρού.

Η διεξαγωγή ασκήσεων μεγάλης κλίμακας δεν είναι καθόλου εύκολη στην πυκνοκατοικημένη Ολλανδία.

